

Κραυγαλέα διάκριση από τον Νόμο

De "minimis" non curat lex ,De...maximis non curat praetor !

Με τα «ασήμαντα δεν ασχολείται ο νόμος, με τα σημαντικά δεν ασχολείται ο δικαστής !

Το ελληνικό δημόσιο εντυπωσίασε ,για μία ακόμη φορά ,με την εξαιρετική γενναιοδωρία του προς τα συνήθη pressure groups (τράπεζες και επιχειρήσεις/ νομικά πρόσωπα),σε αντιπαραβολή με την εξαιρετική αναλγησία του προς τα φυσικά πρόσωπα /έλληνες ομολογιούχους, που το εμπιστεύτηκαν.

Ο νέος φορολογικός νόμος επαναλαμβάνει ,με βελτιωμένη μάλιστα διατύπωση απ' ότι προηγούμενα ο νόμος 4046/12, ότι οι ζημιές που κατέγραψαν οι τράπεζες και οι επιχειρήσεις /νομικά πρόσωπα, από το «κούρεμα» των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου που κατείχαν , μπορούν να εκπέσουν φορολογικά από τα ακαθάριστα κέρδη τους και μάλιστα αυτή η έκπτωση μπορεί να γίνει σε βάθος 30 ετών,με την επιδίωξη ,προφανώς, της πλήρους απόσβεσης των ζημιών τους με δημόσιο χρήμα, δηλ. με την απομείωση της φορολογικής τους υποχρέωσης.

Ο νέος αυτός φορολογικός νόμος, για μια ακόμα φορά ανάλγητος και αδιάφορος για τις ,κατ αυτόν, «ασημαντότητες» έλληνες /φυσικά πρόσωπα, δεν προσέφερε σε αυτούς κανένα αντίστοιχο φορολογικό δώρο .

Η κραυγαλέα αυτή αγνόηση της συνταγματικής αρχής της ισότητας ενώπιον των δημοσίων βαρών είναι τουλάχιστον προκλητική.

Προφανώς , οι περιουσιακές ζημιές των φυσικών προσώπων με την εξαφάνιση αποταμιεύσεων ζωής, ήταν «ασήμαντο» θέμα για τον νομοθέτη ,ώστε να ασχοληθεί με αυτό και να λάβει πρόνοια και για τους ομολογιούχους / φυσικά πρόσωπα ,αφού **de ...«minimis» non curat lex ,(ο νόμος δεν ασχολείται με τα «ασήμαντα»)**

Εύλογα ,λοιπόν ,τίθεται το ερώτημα:

το Συμβούλιο της Επικρατείας , ως ανώτατο δικαστήριο , που ξάφνιασε με το απόημά του να επιτρέψει να διαρρεύσει, πριν καν ολοκληρωθούν οι σχετικές διασκέψεις, ότι η σχετική με τη δίκη του «κουρέματος»των ομολόγων απόφασή του θα είναι «οριζόντια» αρνητική για όλους τους αιτούντες , χωρίς διαφοροποίηση για τα φυσικά πρόσωπα , είναι δυνατόν να επικαλέσθηκε , με τόσο υποκριτικό και προσχηματικό τρόπο, την ύπαρξη «υπέρτατου δημοσίου συμφέροντος »για να στηρίξει αυτή την αρνητική απόφασή του ;

Δεν είχε την ικανότητα το Συμβούλιο της Επικρατείας να αντιληφθεί ότι το δημόσιο συμφέρον πλήττεται πολύ περισσότερο και πολλαπλά με την θεσμοθέτηση, ήδη με το νόμο 4046/12 ,της παραπάνω επαναλαμβανόμενης τερατώδους δυσμενούς διάκρισης υπέρ των τραπεζών και των επιχειρήσεων/ νομικών προσώπων;

Εκτός του ότι η δυσμενής αυτή διάκριση είχε, ήδη, επισημανθεί κατά τη διεξαχθείσα δίκη , θα αρκούσε ,για να μη βρεθεί το Συμβούλιο της Επικρατείας σε σύγχυση περί της εννοίας του δημοσίου συμφέροντος για τη συγκεκριμένη περίπτωση , απλά αυτό να αντιληφθεί .

Την εξόφθαλμη σχέση της αξίας των ομολόγων που κατείχαν οι τράπεζες και οι επιχειρήσεις/ νομικά πρόσωπα ,σε αντιστοιχία της αξίας των ομολόγων που κατείχαν οι έλληνες φυσικά πρόσωπα. Η αξία των ομολόγων των τραπεζών και των επιχειρήσεων /νομικών προσώπων ήταν ,βέβαια, πολλαπλάσια της αξίας των ομολόγων των ελλήνων φυσικών προσώπων .

Δυστυχώς το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν αντελήφθη , ότι η αποδοχή των αιτήσεων ακυρώσεως των φυσικών προσώπων, και ιδιαίτερα των ελλήνων φυσικών προσώπων , μετά και την πρόσφατη απόφαση του ευρωπαϊκού δικαστηρίου ΕFΤΑ για την ,σε αντίστοιχη περίπτωση, θεμιτή δυνατότητα διαφορετικής μεταχείρισης των υπηκόων ενός κράτους μέλους σε σχέση με τους υπηκόους άλλου κράτους ,θα είχε πολύ μικρότερη επιβάρυνση στον κρατικό προϋπολογισμό απ'ότι η πολλαπλάσια επιβάρυνση που θα προέλθει σε αυτόν από τη μη καταβολή φόρων από τις τράπεζες και τις επιχειρήσεις/ νομικά πρόσωπα ,λόγω του θεσμοθετημένου ,απλόχερα, συμψηφισμού των κερδών τους με το σύνολο των ζημιών τους από το «κούρεμα» των ομολόγων τους .

Το Συμβούλιο της Επικρατείας επέλεξε, υποκριτικά, την εξυπηρέτηση της επιδιωκόμενης από την εκτελεστική εξουσία κρατικής σκοπιμότητας (raison d'Etat) για να δικαιολογήσει την αρνητική απόφασή του και δεν ασχολήθηκε με το «μείζον» θέμα που ήταν ο ουσιαστικός έλεγχος της κατάφορης προσβολής των συνταγματικά κατοχυρωμένων ατομικών δικαιωμάτων των ομολογιούχων φυσικών προσώπων και της παραβίασης θεμελιωδών συνταγματικών αρχών.

Προφανώς, το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν θέλησε να υπεισέλθει στην ουσιαστική διερεύνηση μίας τόσο σημαντικής υπόθεσης , με διακύβευμα τον σεβασμό και την τήρηση του συντάγματος από τη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία ,ώστε να παράσχει αποτελεσματική δικαστική προστασία σε πολίτες των οποίων προσβλήθηκαν βάνουσα τα συνταγματικά κατοχυρωμένα ατομικά δικαιώματα ,με την προσχηματική επίκληση ως λόγου δημοσίου συμφέροντος παραμέτρων κρατικής σκοπιμότητας .

Ετσι ,με την προσχηματική επίκληση λόγου υπερτάτου δημοσίου συμφέροντος ,προκειμένου να μην υπάρξει διερεύνηση για το σημαντικό θέμα της παραβίασης του συντάγματος ,εκείνο που κατ αποτέλεσμα συμβαίνει είναι ότι **de maximis non curat praetor** . Ότι δηλ. ο Δικαστής δεν ασχολείται με τα σημαντικά!

Μαρικέρη Τόμπρα
Δικηγόρος